

Mlieč a Povetroň

Napísal Jaroslav Bednárík

Pondelok, 26 Október 2009 18:41 - Posledná úprava Utorok, 27 Október 2009 16:17

Jaroslav Bednárík

Jedného pekného letného dňa v šestnástom storočí sa Mlieč a Povetroň vybrali na trh do vzdialeného mesta predať medirytinu šijacieho stroja, ale nevedeli, čo to je. Na Svitaní sa Mlieč prebudil a zistil, že sa mu po včerajšom hodokvase v hlave prehávajú sivé mraky a hmla. Umyl sa v neďalekom potoku a v kriačí na brehu našiel usmievajúceho sa Povetroňa. Mlieč zneistel. Načo ti je úsmev, keď ním nedokážeš preniknúť k podstate života, pomyslel si, ale keďže bol múdry, nepovedal nič. Plní elánu vykročili vpred. Ťažký kov ich omínal v batohu, a tak si ho každú chvíľu vymieňali. Napriek tomu do mesta došli pred Zotmením. Šiatre obchodníkov už tuhli v šere večera, a hoci Povetroň tušil, o čo ide, rozložili sa na námestí pred radnicou.

Krikom sa ujali ťažkej úlohy predať nepredstaviteľné. Pár zvedavcov ich obkľúčilo, aby neušli.

„Čo to predávajú?“ spýtal sa najsmelší, výhražne sa opierajúc o hrčavú bakuľu.

„Medirytinu šijacieho stroja, ale nevieme, čo je to šijací stroj,“ skúsil popravde Mlieč.

„Si príliš sprostý na to, aby si sa takto so mnou rozprával! Kde ste to našli? A je to naozaj

Mlieč a Povetroň

Napísal Jaroslav Bednárík

Pondelok, 26 Október 2009 18:41 - Posledná úprava Utorok, 27 Október 2009 16:17

---

med'?"

Povetroň zosmutnel. Ako predať podstatu, keď kupujúci neveria ani forme? Okolostojaci sa z nich smiali, koľko sa im chcelo.

„Na niečo to predsa bude dobré! Prečo by inak niekto namáhavo ryl, ak by to malo byť na nič?“ opáčil poslednýkrát Mlieč.

„I to sa stáva,“ mávol rukou vodca davu a považoval vec za vyriešenú. Ticho, ktoré nastalo, si naši dvaja hrdinovia zapamätali na celý život. Neveselí, porobení, ohrešení, ale hrdí, odkráčali do milosrdného času. Predtým, než sa navždy rozpadli, Mlieč uznanlivo zdvihol hlavu k nebesiam a Povetroň pokýval strapatou hlavou, ak, pravda, dajakú mal.